

### Zárójelentés a Lufthansa/SN Airholding (COMP/M.5335) ügyben

(Az egyes versenyjogi eljárásokban a meghallgatási tisztviselők megbízásáról szóló, 2001. május 23-i 2001/462/EK, ESZAK bizottsági határozat 15. és 16. cikkével összhangban (HL L 162., 2001.6.19., 21. o.))

(2009/C 295/09)

A határozattervezettel kapcsolatban a következő észrevételek merültek fel:

#### Bevezetés

2008. november 26-án a Bizottság bejelentést kapott az összefonódás-ellenőrzési rendelet<sup>(1)</sup> 3. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti tervezett összefonódásról, melynek értelmében a Deutsche Lufthansa AG (a továbbiakban: Lufthansa) részesedés vásárlása útján kizárólagos ellenőrzést szándékozik szerezni az SN Airholding SA/NV (a továbbiakban: SN) felett. Az utóbbi az SN Brussels Airlines holdingtársasága.

#### Az eljárás II. szakasza

2009. január 26-án a Bizottság eljárást kezdeményezett, mivel komoly kétségek merültek fel az összefonódás közös piaccal való összeegyeztethetőségét illetően<sup>(2)</sup>. Ezt követően 2009. március 24-én kifogásközlésről értesítették a Lufthansát, 2009. március 25-én pedig hozzáférést biztosítottak a Bizottság vizsgálati anyagához. A Bizottság a kifogásközlésben arra a következtetésre jutott, hogy az összefonódás a következő öt útvonal esetében vet fel versenyjogi aggályokat: Brüsszel–Frankfurt, Brüsszel–München, Brüsszel–Berlin, Brüsszel–Hamburg és Brüsszel–Zürich.

A Lufthansa a kifogásközlésre adott válaszában szóbeli meghallgatást kért, amelyre 2009. április 15-én került sor. A szóbeli meghallgatáson a bejelentő fél hivatalosan képviseltette magát, az SN viszont nem. Az SN néhány alkalmazottja azonban a Lufthansa delegációjának részeként jelen volt a meghallgatáson.

Ezt követően kiderült, hogy az SN nem közvetlenül a Bizottságtól értesült a kifogásokról, hanem a bejelentő fél jogi képviselőin keresztül, akik az SN-t is képviselték. Az utóbbiak az SN-nek eljuttatták a kifogásközlés nem bizalmas változatát. Az SN hivatalos határidőt sem kapott, amelyen belül észrevételeket nyújthatott volna be, vagy szóbeli meghallgatást kérhetett volna. Bár az SN valójában szolgáltatott információkat a Lufthansa írásbeli válaszához, és képviselték is a szóbeli meghallgatáson, a tájékoztatás és a kifogásközléshez tett észrevételek benyújtására való felkészítés feladatát nem lehet a bejelentő félre hárítani. A végrehajtási rendelet<sup>(3)</sup> 13. cikkének (2) bekezdése szerint magának a Bizottságnak kell teljesítenie más érintett felekkel szembeni jogi kötelezettségeit. A Bizottság úgy orvosolta a helyzetet, hogy 2009. április 29-én megküldte az SN-nek a kiegészítő kifogásközlés betekintheső változatát, és lehetőséget biztosított a vállalkozás számára, hogy 2009. május 6. előtt megküldje észrevételeit.

A Lufthansa kifogásközlésre adott válasza többek közt két eljárási kérdést vetett fel.

Egyrészt rávilágított arra, hogy a Lufthansa és a Bizottság eltérően értelmezte a piacvizsgálat eredményeit. Kiderült, hogy ezek az eltérések részben abból származtak, hogy a bejelentő fél válaszait tévesen értelmezték. Ugyanakkor néhány eltérésnek az volt az oka, hogy a Lufthansa titoktartási okokból bizonyos válaszokhoz nem kapott teljes mértékű hozzáférést. A válaszok ellenőrzését követően a Bizottság 2009. április 29-én hozzáférést biztosított a Lufthansa számára azon betekintheső Excel-táblázatokhoz, amelyekben a Bizottság valamennyi választ összesített.

A másik kérdés egy code-share megállapodásnak az EK-Szerződés 81. cikke alapján történt értékeléséhez kapcsolódik, melyet a Bizottság egy összefonódási eljárás részeként végzett el. A Lufthansa megkérdőjelezte, hogy lehetséges-e ilyen elemzést elvégezni. Konkrétan azt a kérdést vetette fel, hogy a Bizottság megállapításával kapcsolatban nem kellene-e meghallgatni a code-share megállapodás közvetlen feleit, azaz a Lufthansa egyik leányvállalatát és az SN-t. Annak érdekében, hogy ne sérüljön a közvetlenül érintett felek védekezéshez való joga, a Bizottság 2009. április 20-án megküldte a kifogásközlés azon kivonatát az SN-nek és a Swissnek (a Lufthansa leányvállalatának), amely a code-share megállapodás előzetes értékelésével foglalkozik, és lehetőséget biztosított számukra írásbeli észrevételeik benyújtásához<sup>(4)</sup>. Az SN és a Swiss egyaránt határidőn belül válaszolt.

<sup>(1)</sup> HL L 24., 2004.1.29., 1. o.

<sup>(2)</sup> Az összefonódás-ellenőrzési rendelet 6. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében.

<sup>(3)</sup> HL L 133., 2004.4.30., 1. o.

<sup>(4)</sup> Az Elsőfokú Bíróság 2007. július 11-i *Alrosa*-ügyben hozott T-170/06 ítélete.

2009. április 28-án a Bizottság a Brüsszel–Zürich útvonalról szóló kiegészítő kifogásközlést küldött a Lufthansának. A következő napon ismét hozzáférést biztosított a Bizottság anyagához. A bejelentő fél 2009. május 5-én válaszolt a kiegészítő kifogásközlésre.

A korrekciós intézkedések tekintetében már az ellenőrzési eljárás elején vita alakult ki a bejelentő fél és a Bizottság között. A 2009. április 16-án felajánlott korrekciós intézkedéseket azonban nem találták megfelelőnek, így nem is vetették alá őket piaci tesztnek. Ezt követően a Lufthansa további korrekciós intézkedéscsomagokat nyújtott be 2009. április 24-én és 29-én. Az utóbbi csomagot a Bizottság előzetesen elfogadta, és piaci tesztnek vetette alá. A korrekciós intézkedések végleges változatát (amely nem tartalmaz lényegi változást az április 29-i változathoz képest) a Lufthansa 2009. május 28-án nyújtotta be.

#### **A határozattervezet**

A határozattervezet három tekintetben tér el a kifogásközléstől. Egyrészt a Bizottság nyitva hagyja azt a kérdést, hogy az időérzékeny és a nem időérzékeny utasok két külön termékpiachoz tartoznak-e.

Másrészt már nem tartja szükségesnek azt, hogy a code-share megállapodás összeegyeztethetőségét a 81. cikk szerint értékeljék. Harmadszor, a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a Brüsszel–Berlin útvonal tekintetében az összefonódás-ellenőrzési eljárás ideje alatt megoldódtak a versenyjogi aggályok. A Lufthansa és az SN versenytársa, az EasyJet időközben ugyanis úgy határozott, hogy kiterjeszti szolgáltatásait, és napi egy helyett két járatot üzemeltet az útvonalon, lehetővé téve ezáltal az oda-vissza út egy nap alatti megtételét. A többi négy útvonal tekintetében a határozattervezet megállapítja, hogy a bejelentő fél által benyújtott korrekciós intézkedések végrehajtása esetén az ügylet nem vezetne a tényleges verseny jelentős torzulásához.

Sem a bejelentő fél, sem a többi érintett fél, sem harmadik fél nem nyújtott be hozzám kérdést vagy észrevételt. Ennek fényében, valamint a fent említett észrevételeket figyelembe véve úgy ítélem meg, hogy a felek meghallgatáshoz való jogát tiszteletben tartottuk.

Kelt Brüsszelben, 2009. június 11-én.

Michael ALBERS

---